

onze School-
van groote
e" werd be-
n met welk
ames-Comité
den arbeid
zonderen zin
el en al een
n door den
ze ook een
choolbedrijf.
denken wij
is, die even-
laat in het
rk niet min-
ik vergeten
heid, welken
e der School
iken hij een
re rector op
in de gele-
lana in het
te wenschen
5-
vele plichten
gen van zijn
i benoemden
oraat steeds
en zoolang
n die schoon-
mij een oorde-
leden, nadat
verda heb-
t weinig. Ik
U met vreug-
a overnemen.
aar stil, wij
rkeken, dat
te is. Is het
gemeenschap
s een sterke
de bede dat
gemaakt tot
haar arbeid
n de gehoor-
het rectoraat
C. V.

AL LEVEN

olgen: „Maar
te gekroond.”
ben als rent-
let gezien
en zijn, geldt
t woord van
voeten gezet”.
in 1 Cor. 15
gen Zijn voe-
ert weer ten
btsdienst zui-
nog dagelijks
lods te onder-
zullen onder-
onderworpen
worpen heeft,
15:28). Hij,
de Gods voor
leidsman hun-
kt zijnde door
i bestaan vele
t Hij, die hel-
illen uit één;
ers te noemen
ok het bij de
n den mensch
ge uitoefening
weer vrij door
loop van God.
sterschap zijn
ieder mensch
ze aandacht.
bebetrouwd en
hen tegenover
ening en ver-
is reeds rent-
hem in gaven
t, zooals reeds
als zijn schep-
enaar is gelijk
t God aan een
reel of weinig,
eer.

it weer leeren,
ds moeten be-
rij ook het on-
t, waarbij voor
sterschap van
scht, opdat hij
ntmeester zijn.
en in het num-

mer van 3 April 1948 van 't dagblad „Trouw” geschre-
ven werd door dr F. L. van Muiswinkel, thans hoog-
leenaar aan de Vrije Universiteit, onder den titel: „Is
medezeggenschap een hersenschim?” Wij lezen daar:
„Wanneer het waar is, dat het uitoefenen van het
rentmeesterschap de volle ontplooiing brengt van den
arbeidenden mensch, dan geldt zulks niet
alleen voor den ondernemer maar
dan mag ook de arbeider vragen
om een deel van dat rentmeester-
schap”. (Spatieering van mij, G.) Dit beteekent
dus, dat wanneer die arbeider geen deel zou krijgen
aan dat rentmeesterschap van den onderne-
mer, hij geen rentmeester zou zijn, niet tot zijn volle
ontplooiing zou kunnen komen als arbeidende mensch.
Doch zoo denkende en sprekende gaat men geheel
voorbij aan het feit, dat die arbeider zelf, gelijk ieder
mensch die geboren wordt, rentmeester is en zijn eigen
aandeel aan dat rentmeesterschap van God ontvangen
heeft. Het is dan ook wel merkwaardig te moeten con-
stateeren, dat zij, die er zoo om roepen, dat men toch
die waarde van den mensch en dat „menschelijke in
den mensch” in rekening zal brengen, zelf in dit stuk
zoo zeer te kort schieten, dit althans zelf zoo gebrek-
kig doen, dat zij niet meer zien, dat juist daarin, dat
God aan een elk aan deze taak van dat rentmeester-
schap zijn deel, zijn eigen voor hem bestem-
de aandeel heeft gegeven, Gods heerlijkheid in de
grote variatie van taakstellingen in
in dezen, in de verscheidenheid van gaven en talenten
zoo wel als in den omvang der materiele scheppings-
goederen, en dit alles gelijk Hij wil, glorieus aan den
dag treedt.

Door zoo te denken en te redeneeren wordt juist,
en dit is wel ons voornaamste bezwaar, aan den arbe-
der de adel van zijn stand ontnomen en God daarin
van Zijn eer beroofd, wanneer een zekere, bepaalde,
arbeidende mensch gedegradeerd wordt in het oordeel
tot „maar” arbeider. Wij kunnen het met dr Muiswin-
kel eens zijn, dat er een Babylonische spraakverwar-
ring heerscht ten aanzien van de uitoefening van het
rentmeesterschap; op grond van hetgeen vermeld
werd, moeten wij dan ook zijn genoemd artikel in den
opzet daarvan „Babylonisch” noemen, omdat het geen
blijk geeft rekening te houden met dit feit, dat ieder
mensch krachtens de Scheppingsopdracht, dus ook de
arbeider in de onderneming, rentmeester Gods IS, de
arbeider als arbeider, de ondernemer als ondernemer.
Die rentmeester moet zich evenwel bij zijn eigen
taak en opdracht houden in gehoorzaamheid aan God,
Die het al beschikt, en moet niet gaan streven om
daarboven uit te gaan, want dat is in wezen een stre-
ven om een toren te bouwen, welks opperste tot in
den hemel reikt. Wij willen dan ook niets weten van
een arbeider die komt vragen hem een deel te geven
van het rentmeesterschap van den onderne-
mer, waarvoor de schrijver blijken de geciteerde
woorden het pleit voert. Dat is revolutie in Gods
schepping. Ieder mensch heeft als rentmeester Gods
zijn eigen opdracht en verantwoordelijkheid, is ten
volle rentmeester over hetgeen God hem toebetrouwd.
Om rentmeester te kunnen zijn, is het dan ook in het
geheel niet noodig, dat hij als arbeider in loondienst
b.v. deel krijgt aan het rentmeesterschap van den onder-
nemer. Wij werpen dan ook deze gedachte van dat
gedeelte rentmeesterschap verre van
ons, omdat het in feite is inbreuk maken op Gods or-
deningen voor het leven, waardoor niet alleen de be-
voegdheid, maar ook de verantwoordelijkheid tegen-
over God als Opdrachtgever en Eigenaar en ook te-
genover de medemenschen, dubieus en onzeker gaan
worden en onvast van begrenzing. P. GROEN.

ZENDING EN EVANGELISATIE

Een niet geplaatst artikel: China, Mott, etc. (II)

Sedert 1922 is Dr Eddy herhaalde malen in Sovjet-
Rusland geweest, alwaar hij in 1926 (in Moskou) bijzonder
welkom geheeten werd, toen hij verscheen als Hoofd van
een Groep „pink” (het neusje van den zaai) Y.M.C.A.-
medewerkers en anderen. Eerst kort geleden (in 1931)
trok hij zich terug uit het Verband der Y.M.C.A. (De Heer
van Beusekom vergist zich dus als hij Dr Eddy aan zijn
lezers voorstelt als een Amerikaansche Y.M.C.A.-secre-
taris van bijzondere gaven en groote zeggingskracht).
Bij die gelegenheid vernam men dat Sherwood Eddy,
die de Y.M.C.A. gebruikte als kleed voor zijn pacifistische,
socialistische, internationalistische, pro-Sovjet-bedrijv-
heid, ten slotte dat kleed heeft afgeworpen en verschenen
is in zijn waar of bijna waar karakter.
Veel werd nadien geschreven, dat licht verspreidt over
Dr Eddy's tegenwoordige religieuze en andere gezichts-
punten, en ik kan de verzoeking niet bedwingen er het een
en ander uit te voorschijn te halen, verzameld uit diverse
tijdschriften en couranten:

„Te lang is de Bijbel beschouwd geworden als een
handboek voor wettelijke voorschriften, wetenschap enz.,
en de Christenen hebben een dueren prijs moeten betalen
voor hun poging om hem als zodanig te behouden” ver-
klaarde Sherwood Eddyaan drie duizend studenten
en andere toevoerders, in dekerk tegenwoordig.
„Er heeft een samenzwering tot stilzwijgendheid be-
staan” verklaarde hij. „Indien ge tracht dat boek voor
alle gevallen pasklaar te maken, dan is de wereld reeds
gericht. Ik wil niet, dat duizenden jongelieden hun ge-
loof verliezen door van hen te verlangen dat zij een of

ander verouderd dogma zullen aannemen, dat aan dat
boek ontleend is..... Zulke betwistbare dingen als de
„Geboorte uit een maagd”, „bloedverzoening”, „opstan-
ding des vleesches” kunnen wel ontbeerd worden; men
kan ze persoonlijk gelooven of in twijfel trekken; het
maakt geen verschil”.

„Sherwood Eddy is thans één der meest te vrezen
persoonlijkheden. Zijn welbekende vrijzinnigheid op re-
ligieus standpunt, te beschouwen als ontrouw aan het
Bijbelsche Geloof, en zijn voorspraak van het Commu-
nisme in Rusland maken hem een geschikt bondgenoot
van de anarchistische misdadigers in Californië, tegen
wie het vonnis gewezen werd, dat hun duivelsche toe-
leg verdiende”.

„Op 27 Februari 1927 hield Dr Sherwood Eddy een
lezing in den Erlanger Schouwburg te Chicago, in Illi-
nois, waarin hij zijn theorieën over Rusland uitstippelde.
Hij gaf toe, dat in dat land — en hij vond zulks natuur-
lijk — vrijheid volslagen zoek is en atheïsme er voort-
woekert, maar in hun stelsel waren zoo veel goede din-
gen, dat de slechte er geheel door overschaduwd werden.
Hij wees o.a. op het systeem van gemeenschapsdienst
en niet voor eigen belang te werken, zoodat niemand
daarginds zijn evenmenschen kan exploiteeren, en waar
geen kleurlingen bestaan, want alle rassen zijn er gelijk”.

„Naar aanleiding van verdere uiteenzettingen omtrent
zijn sympathieën voor Sovjet-Rusland, o.a. bij gelegen-
heid eener receptie ten huize van Mevr. Olga Kamenewa,
Directrice van het Bureau voor Culturele Doelinden,
te Moskou, alwaar hij de verklaring aflegde, dat haar
land werkelijk het enige was, waarin de mensch niet
werd uitgebuit en ook het enige land, dat werkelijk
opkwam voor vrijheid en gerechtigheid in China, zond

PSALM 22 : 23-32

(vertaling N.B.G.).

Gij antwoordt mij en 'k zing nu tot Uw eer.
Gij, die God vrees, buigt met ontzag U neer.
Ik loof in 't midden der gemeente, o HEER,
Uw Naam mijn broed'ren.
Verheerlijkt Hem, gij Jakobs nageslachten,
die de ellendige niet wil verachten,
want Hij verborg niet voor wie Hem gedachten
zijn aangezicht.

'k Mag door Uw gunst in Uw gemeente staan,
de velen, die U vrezen hooren 't aan
hoe 'k de geloften, die ik heb gedaan
U zal betalen.

Hoe zal verzadigd U de ootmoed eeren,
het eind der aard' zal zich tot U bekeeren,
elk volk zich buigen voor den Naam des
uw hart lev' op. [HEEREN,

Het Koninkrijk is onzen God en HEER,
al wie in 't stof eens daalt, knielt voor Hem
de volken en hun eed'len geven eer [neer,
dien grooten Heerscher.

Het nakroost dient Hem en vertelt zijn krachten
en zijn gerechtigheid aan komende geslachten,
aan volk'ren, die nog hun geboorte wachten,
daar Hij het deed.

A. v. B.

William Francis, President van de Chicago Y.M.C.A. een
protest aan Adrian Lyon, Voorzitter van het Algemeen
Bestuur, en aan Fred W. Ramsey te Cleveland, Presi-
dent van den Nationalen Raad, met den eisch tot ver-
werping der stellingen van Eddy, erbij voegend dat de
Chicago-branch elke connectie met hem verbrak”.

„Op 18 Februari 1931 sprak Eddy in de Depau-Univer-
siteit bij gelegenheid van een gastmaal, hem door de
Faculteit aangeboden. Na afloop daarvan sprak hij in
de Kapel de studenten toe. Hij begon met zichzelf een
out-and-out-socialist te verklaren, waarna hij het denk-
beeld ontwierp van het stichten eener derde partij. Hij
verkondigde als zijn geloofsbelijdenis daarvoor zijn voor-
nemen te weigeren ooit de wapens op te vatten, al moest
hij er ook de gevangenis voor in. Verder gaf hij een vol-
ledig programma voor seksuele opvoeding en een ver-
klaring van verschillende methodes om den aanwas van
het kindertal te beperken, benevens een herziene be-
schouwing over den godsdienst, gebaseerd op sociale
rechtvaardigheid. Hij bood een aantal zijn werken over
seksuele vraagstukken voor den halven prijs aan de
studenten ten verkoop aan en mocht zich in een flinken
afzet verheugen”.

„Bij het gastmaal, hem aangeboden op 27 Januari 1931
bij gelegenheid van zijn ontslagname bij de Y.M.C.A.
in het Commodore-hotel te New York maakte hij bekend
zich aangesloten te hebben bij de Socialistische Partij.....
De New York-Times van 28 Januari 1931 berichtte om-
trent dit feestmaal, dat Y.M.C.A.-bestuursleden en ver-
scheids op den voorgrond tredende personen uit de
zakenwereld eenigszins onangenaam verrast waren bij
het vernemen van Dr Eddy's voornemen om zich te
storten in den strijd voor economische en politieke her-
vorming, erkenning van Sovjet-Rusland, pacifisme, ge-
boortebepijning en het inblazen van nieuw leven in den
godsdienst”.

„In de uitgave van 26 Juli van de „Christian Century”
verscheen een artikel van de hand van Dr Eddy, waarin
hij uitleg doet van zijn bekeering tot het liberalisme en
den nadruk legt op ons „Imperialisme”, betoogend dat
sexueel-morale wetten van menscheijken oorsprong een
onding zijn en dat de Jeugd aan eigen seksuele beger-
ten ongebreidel moet kunnen voldoen. Hij wil de Ame-

rikaansche Moeder bevrijden van de heidensche en ver-
ouderde manier van gezinsvorming”.

Wat derhalve Dr Sherwood Eddy eenige tientallen jaren
geleden moge geweest zijn, thans, dat is duidelijk genoeg,
is hij uitgesproken modernist, voorstander van beperking
van 't kindertal, lid der Socialistische Partij en een Sovjet-
vriend. Dit behoort duidelijk verstaan te worden wegens
den ernst van den toestand, die daaruit voortvloeit. Hierin
fel gaan is onmogelijk, daartoe zijn de feiten te wel ge-
fundeerd en onloochenbaar. Zij, in zendingakringen, die hun
oogen wijd open houden, en niet in de allerlaatste plaats
de verantwoordelijke leiders der Y.M.C.A. en van den
Nationalen Christen-Raad, weten er alles van en kennen
den man, zijn gezichtspunten en bedoelingen beter dan
wie ook.

En toch, in weerwil van dit alles, was het het Nationaal
Comité der Y.M.C.A., wier tegenwoordige Algemeene Se-
cretaris is Dr David Yü, dat hem tot het houden eener
campagne uitnodigde, en was het de Nationale Christen-
Raad, die van ganser harte medewerking verieende. Het
waren ook plaatselijke kerken, die haar deuren voor hem
openden, het waren zendingen van vreemden landaard,
die hem hun spreekgestoelte aanboden en het waren zen-
dingsinrichtingen, die haar studenten onder zijn invloed
brachten. Dit werd gedaan met volle kennis van zaken,
nauwkeurig en met overleg.

Bij de opening der Campagne nam de „Chinese Recorder”,
een voornaam zendingstijdschrift, uitgegeven door Dr
Frank Rawlinson, het navolgende in zijn kolommen op:
„Wij heeten den vurigen profeet van EEN NIEUWEN
DAG welkom”. Het bulletin van den Nationalen Christen-
Raad, in welken Raad Dr C. Lobenstine en Dr Cheng Ching
Yi een voornaam plaats innemen, kondigde zijn meetings
aan als een EVANGELISATIE-CAMPAGNE. En toen de
campagne in volen gang was, was het wederom hetzelfde
officieele orgaan van den Nationalen Christen-Raad, dat
hem in een hoofdartikel in de volgende bewoordingen be-
wierookte: „Dr G. Sherwood Eddy — evangelist, schrijver,
wereldreiziger en gedurende dertig inspannende jaren pro-
feet en vertrouwd leider der Jeugd van vele naties — is
thans aan zijn achtste bezoek aan China toegekomen”.
Met zichtbare genoegdoening vermeldde het Bulletin ver-
der dat zes van Dr Eddy's boeken (waaronder „De uit-
daging van Rusland” en „Sexualiteit en Jeugd”) in het
Chineesch vertaald geworden waren, gepubliceerd door de
Y.M.C.A.-Pers en ver onder den kostprijs verkocht. Tot
twaalf duizend deelen toe werden op één dag verkocht!”

In hetzelfde bericht werd tevens vermeld dat een deel
der gift van tien duizend goud-dollars — wederom voor
dit fiscale jaar door „onzen goeden vriend Dr J. R. Mott”
toegekend aan den Nationalen Christen-Raad ter verster-
king van het Leiderschap der vijf jaren-beweging — in
deze Eddy-Campagne verbruikt werd.

Onverantwoordelijk zou het zijn de oogen te sluiten voor
dezen onheilvollen toestand en het is evenmin in het wel-
begrepen belang der zaak van Christus om feiten als de
bovenvermelde weg te doezelen. Ongetwijfeld is het meeren-
deel der zendingen bedrukt en bedroefd over dezen staat
van zaken en ongerust over de toekomst der Chinese
Kerk, hetgeen wel een hoopgevend teken is, maar niet
genoeg op zichzelf. Bloot medelijden met deze duizend-
tallen jonge mannen en vrouwen, die, door een oproep
met valschen Christelijken schijn daartoe bewogen, de
kana loopen om, als God het niet verhoedt, slachtoffer te
worden van dit onverantwoordelijk leiderschap, treft geen
doel wanneer er niet iets meer gedaan wordt. Het feit
blijft en 't moet vierkant onder de oogen durven gezien te
worden, dat een aan schuld grenzende verantwoordelijk-
heid op de schouders drukt van hen, die deze campagne
hebben mogelijk gemaakt en gefinancierd dan wel lijdelijk
toezagen.

RECHTSTREEKS VERANTWOORDELIJK zijn in de
eerste plaats het Nationaal Comité der Y.M.C.A. en de
Leiders van den Nationalen Christen-Raad van China,
maar EVENZEER die kerken en inrichtingen, die Dr
Eddy tot zijn optreden uitnodigden. Geen woorden zijn
streng genoeg om de houding dezer misleide Leiders af te
keuren en hartelijke instemming kan betuigd worden met
hetgeen de uitgever van „The Biblical Recorder” zegt, die,
aanhaltende 's Konings Zaak, zegt: „Laten wij God bidden
om Dr Eddy en zijn aanhangers te berispen, hen berouw-
vol op de knieën te brengen, of anders hen te verhinderen
in het voortzetten van hun ziele-vernielend werk”.

Maar INDIRECT zijn ook verantwoordelijk de particu-
liere Zendingenootschappen in het Moederland, en zij die
uit eigen beweging steun verleenen voor de zending en
daardoor de handelwijze van den Nationalen Christen-Raad
en daaraan verwante Organisaties mogelijk maken.
Meer dan ooit is het daarom noodzakelijk dat getrouwe
belijders van het Evangelie, in welk deel der wereld zij zich
ook bevinden, geen giften verstrekken voor de Zending
zoolang zij niet bevredigend worden ingelicht over de
wijze, waarop hun gaven op Zending- en Evangelisatie-
arbeidsveld worden aangewend.

TEN SLOTTE dragen de Zendingenootschappen en
Kerken op het Arbeidsveld, die zich bij den Nationalen
Christen-Raad hebben aangesloten, eveneens schuld, aan-
gezien zij zich niet kunnen vrijspreeken van verantwoorde-
lijkheid voor daden van een Raad, waarvan zij officieel lid
zijn.

Dit neemt intusschen niet weg, dat men oog kan hebben
voor den moeilijken toestand der loyale leden van de Pres-
byteriaansche, Methodistische, Baptistische en andere Zending-
gen, die onder „force majeure” of uit andere oorzaak, aan
hun kenvermogen ontsnappend, binnen den kring van deze
onder modernistische controle staande lichamen getrokken
werden. Maar daarmee vinden wij toch nog geen goede
verklaring waarom Zendingenootschappen, zooals b.v. de
„Baseler Mission” — die zoo veel loyale ondersteuners en
medehelpers vindt in Zwitserland en Duitschland — het
er op wagen haar goeden naam in het Moederland en in
den Vreemde te verspelen door officieel mede te werken
met den Nationalen Christen-Raad. Hadden die Missies,
telkens zich geplaatst vindend in acheve positie, enkele
jaren geleden de leiding gevolgd van sterke en kracht
ontwikkende evangelische lichamen en de vereeniging
met den Nationalen Christen-Raad van de hand gewezen,
of hadden zij denzelfden stap gedaan als de China Inland
Mission en haar medewerkende genootschappen (Lieben-
zell Mission enz.), die zich in 1923 eens voor al terug-